

BELGISCH ARBITRAGEHOF VOOR DE SPORT

ARBITRALE UITSpraak

Zaak 216/20

Arbitragecollege samengesteld uit :

Mr. Philippe VERBIEST, voorzitter; Mr. Jeroen PINOY en Mr. Marinus VROMANS, arbiters;

Pleitzitting : 18 november 2020

Inzake:

BV J&S INTERNATIONAL FOOTBALL MANAGEMENT, met maatschappelijke zetel te 1602 Sint-Pieters-Leeuw, Postweg 106, en ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen onder het nummer 0846.018.459;

Eiseres, hierna “**J&S**” genoemd,

vertegenwoordigd door Meester Sébastien Ledure, advocaat, en Meester Wouter Janssens, advocaat, beiden met kantoor te 1050 Brussel, Flageyplein 18;

tegen:

NV KONINKLIJKE VOETBALVERENIGING OOSTENDE, met maatschappelijke zetel te 8400 Oostende, Leopold Van Tyghemlaan 62, en ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen onder het nummer 0895.938.619;

Verweerster, hierna “**KVO**” genoemd,

vertegenwoordigd door Meester Ilse Van de Mierop, advocaat, en Meester Michaël Heene, advocaat, beiden met kantoor te 1050 Brussel, Louizalaan 106.

Om tot hun beslissing te komen hebben de arbiters alle stukken en alle schriftelijke en mondelinge argumenten van de partijen onderzocht en in overweging genomen, ook al worden zij niet alle in deze beslissing hernomen of besproken. De elementen die niet in deze beslissing worden behandeld werden niet ter zake geacht om desgevallend tot een andere beslissing te komen.

I. DE PROCEDURE:

1.

Op 28 augustus 2020 dient J&S bij het BAS een verzoek tot arbitrage in waarin zij vraagt KVO te veroordelen tot betaling van een hoofdsom van 200.000 euro, plus intresten en de kosten van het geding. Samen met het verzoekschrift worden tien stukken neergelegd.

J&S steunt haar eis op een overeenkomst die op 2 april 2019 werd ondertekend tussen J&S en KVO en die “Dading” werd genoemd (hierna: de Dading).

Omtrent de bevoegdheid van het BAS verwijst J&S naar de volgende bepaling in artikel 6 van de Dading:

“Elk geschil met betrekking tot de geldigheid, de interpretatie of de uitvoering van onderhavige dading, wordt uitsluitend en definitief beslecht door het Belgisch Arbitragehof voor de Sport (“BAS”) te Brussel volgens het BAS-reglement met keuze van 1 enkele arbiter als panel en het Nederlands als taal.”

2.

Op 2 september 2020 zendt het BAS het verzoek tot arbitrage en de stukken van J&S naar KVO en nodigt haar uit om een arbitrageovereenkomst te ondertekenen, inzonderheid ter bevestiging van de bevoegdheid van het BAS.

Op 9 september 2020 antwoordt KVO dat zij de arbitrageovereenkomst niet zal ondertekenen. Luidens die brief betwist KVO de rechtsmacht van het BAS omdat volgens haar de Dading en het daarin opgenomen arbitragebeding nietig zijn op grond van “minstens dwang en een ongeoorloofd voorwerp”. Volgens KVO heeft de Dading betrekking op valse overeenkomsten en valse facturen die diverse misdrijven uitmaken en in strijd zijn met de openbare orde. KVO stelt dat zij de Dading slechts ondertekend heeft onder dreiging met verzet vanwege J&S tegen het verlenen van een licentie voor profvoetbal aan KVO. KVO wijst de rechtsmacht van het BAS af.

In ondergeschikte orde vraagt KVO dat het BAS de procedure zou opschorten tot wanneer uitspraak zal zijn gedaan over een klacht met burgerlijkepartijstelling tegen J&S en anderen, die KVO op 8 september 2020 neerlegde bij de onderzoeksrechter in de rechtbank van eerste aanleg te West-Vlaanderen, afdeling Brugge, omtrent de Dading en de daaraan ten grondslag liggende overeenkomsten tussen J&S en KVO.

KVO vraagt ook de aanstelling van een arbitragecollege met drie arbiters.

In haar reactie van 13 september 2020 betwist J&S omstandig dat de Dading ongeldig zou zijn en betwist zij ook de feitelijke omstandigheden die KVO (volgens J&S) nu plots en voor het eerst aanhaalt. Volgens J&S roept KVO slechts voorwendsels in om de zaak op de lange

baan te schuiven. J&S noemt ook het verzoek om de procedure op te schorten dilatoir, omdat de strafklacht niet wordt voorgelegd¹ en KVO niet de omstandigheden bewijst waarom deze procedure zou moeten opgeschort worden.

J&S gaat akkoord met een arbitragecollege met drie arbiters.

3.

In haar brief van 15 september 2020 herhaalt KVO haar argumenten voor het opschorten van deze procedure omwille van de strafklacht. KVO vraagt dat de procedure wordt samengevoegd met de Franstalige procedure 215/20 voor het BAS en dat de samengevoegde zaken verder worden behandeld door een college van tweetalige arbiters.

Op 17 september 2020 schrijft KVO naar de Voorzitter van de arbiters naar aanleiding van een brief van de eiseres² in de zaak 215/20. KVO laat weten dat zij eerstdaags op die brief zal terugkomen en stelt dat tot zolang ook in onderhavige zaak geen enkele beslissing kan genomen worden “op straffe van flagrant miskennen van de rechten van verdediging” van KVO.

4.

Op 17 september 2020 beslist de plaatsvervangende Voorzitter van de arbiters om het verzoek tot samenvoeging van de zaken 215/20 en 216/20 niet in te willigen.

In haar brief van 18 september 2020 uit KVO kritiek op deze beslissing en stelt zij dat haar rechten van verdediging werden geschonden. Het feit dat een beslissing werd genomen zonder de op 17 september aangekondigde brief af te wachten, noemt KVO “een zware fout die bovendien de openbare orde schendt”.

Op 18 september 2020 reageert J&S op de brief van KVO van 15 september 2020.

Op 21 september 2020 reageert de plaatsvervangende Voorzitter van de arbiters op de brief van KVO van 18 september en stelt :

“Wat betreft het verzoek om beide procedures samen te voegen ben ik van mening dat, vanaf het moment dat de samenhang tussen beide zaken betwist is, het niet aan mij is om in te gaan op de grond van de zaak om na te gaan of beide geschillen moeten worden samengevoegd, met als onvermijdelijk gevolg een ingreep in de bevoegdheid van het arbitragecollege.”

In haar brief van 22 september 2020 leidt KVO hieruit af dat er nog geen definitieve beslissing zou zijn genomen over de mogelijke samenhang tussen procedures 215/20 en 216/20. KVO stelt dat de keuze voor het Frans in de arbitrageclausule in de zaak 215/20

---

¹ KVO heeft een kopie van de strafklacht nadien neergelegd samen met haar eerste conclusies.

² Niet J&S.

ongeldig is en geen reden kan zijn om de twee zaken niet samen te voegen. KVO vraagt dat de Voorzitter van de arbiters een beslissing neemt over haar verzoek tot taalwijziging in de zaak 215/20 en over de samenvoeging van beide zaken, waarvoor KVO haar argumenten herhaalt.

5.

Op 23 september 2020 deelt het BAS aan de raadslieden van de partijen de samenstelling van het arbitragecollege mee:

- Mr. Jeroen PINOY, lid, gekozen door J&S;
- Mr. Marinus VROMANS, lid, gekozen door KVO ;
- Mr. Philippe VERBIEST, voorzitter, benoemd door de twee gekozen leden.

6.

In haar brief van 25 september 2020 stelt KVO dat over de rechtsmacht van het BAS en over de grond van de zaak slechts in een tweede stadium van de procedure kan beslist worden, na de definitieve uitspraak van de strafrechter over de klacht van KVO. KVO vraagt dat op korte termijn een zitting wordt gehouden om de partijen te horen over het concrete verdere verloop van de procedure en over de manier waarop de door KVO opgeworpen punten behandeld zullen worden.

Op 29 september 2020 laat de voorzitter van het arbitragecollege aan de partijen weten dat het arbitragecollege in deze zaak één enkele zitting zal organiseren voor de debatten over de rechtsmacht van het BAS, het opschorten van de procedure en de grond van de zaak. Hij nodigt de partijen uit om een conclusiekalender overeen te komen.

J&S antwoordt op 29 september 2020 dat een akkoord over een conclusiekalender niet mogelijk lijkt. J&S vraagt de voorzitter van het arbitragecollege een kalender vast te stellen met korte termijnen en doet daarvoor een gemotiveerd voorstel.

In haar reactie van 1 oktober 2020 vraagt KVO op gemotiveerde wijze om langere conclusietermijnen, inzonderheid omdat de zaak in haar geheel op een enkele zitting zal behandeld worden.

Op 2 oktober 2020 stelt de voorzitter van het arbitragecollege de conclusietermijnen vast en bepaalt hij de zittingsdatum op 18 november 2020.

7.

Op 21 oktober 2020 legt KVO haar conclusies neer en een dossier met 95 stukken.

J&S legt haar conclusies neer op 6 november 2020, samen met 55 stukken.

Op 16 november 2020 legt KVO syntheseconclusies neer en stukken 96 tot 104.

Partijen hebben hun conclusies en middelen toegelicht op de zitting van 18 november 2020. Gelet op de verspreiding van het coronavirus werd de zitting gehouden door middel van een videoconferentie, georganiseerd door mevrouw Caroline Demuynck, administratief directeur van het BAS, die de zitting ook bijwoonde.

Deelnemers aan de zitting waren, naast de arbiters:

- J&S, vertegenwoordigd door Mrs Sébastien Ledure, Arnaut Kint en Quinten Van Den Bergen;
- KVO, vertegenwoordigd door Mrs Michaël Heenen, Ilse Van De Mierop, Renaud Thungen en Jan De Beul.

De partijen maakten geen opmerkingen over de samenstelling van het arbitragecollege, noch over de organisatie of het verloop van de zitting.

Tijdens de zitting verklaarden de partijen zich akkoord met de publicatie van de te wijzen beslissing op de website van het BAS³ (www.bas-cbas.be).

II. VOORWERP VAN DE VORDERINGEN

J&S vordert:

A. Wat betreft de hoofdvordering van J&S :

- de vordering van J&S ontvankelijk en gegrond te verklaren; en derhalve
- KVO te veroordelen tot betaling aan J&S van de hoofdsom van tweehonderdduizend Euro (€ 200.000), inclusief btw, vanaf 03.09.2020 te vermeerderen met (i) een forfaitaire schadevergoeding van achtduizendtweehonderdvierenzestig Euro en vijftig cent (€ 8.264,50) en (ii) verwijlinteressen aan tien procent (10%) per jaar tot de datum van volledige betaling op zevenendertigduizendhonderdnegentig Euro (€ 37.190), exclusief btw, vanaf 15.09.2019, op vierenzestigduizendvijftig Euro (€ 64.050), exclusief btw, vanaf 15.10.2019 en op vierenzestigduizendvijftig Euro (€ 64.050), exclusief btw, vanaf 16.07.2020; en

B. Wat betreft de tegenvordering van KVO : alle vorderingen van KVO ongegrond te verklaren en derhalve volledig af te wijzen;

C. Wat betreft de kosten van het geding : KVO te veroordelen tot alle kosten van het geding, met inbegrip van een rechtsplegingsvergoeding ten belope van € 6.000.

---

³ Andere namen dan deze van de partijen worden door het arbitragecollege in deze uitspraak weggelaten.

KVO vordert:

In hoofdorde,

De procedure op verzoek van de eiseres in zaak 215/20 en deze op verzoek van J&S (216/20) samen te voegen;

De procedure met nummer 215/20 en deze met nummer 216/20 te schorsen tot een definitieve beslissing van de strafrechter.

In ondergeschikte orde,

De dading van 2 april 2019 tussen KVO en J&S en het daarin vervatte arbitragebeding nietig te verklaren en zich zonder rechtsmacht te verklaren.

In meer ondergeschikte orde,

De dading van 2 april 2019 tussen KVO en J&S en het daarin vervatte arbitragebeding nietig te verklaren en zich zonder rechtsmacht te verklaren.

In meer ondergeschikte orde,

De dading van 2 april 2019 tussen KVO en J&S nietig te verklaren en de vordering van J&S als volledig ongegrond af te wijzen;

De tegenvordering van KVO ontvankelijk en gegrond te verklaren en J&S te veroordelen tot betaling van een bedrag van 165.000 EUR, te vermeerderen met de gerechtelijke interesten aan de wettelijke interesten vanaf 21 oktober 2020.

III. DE FEITEN EN OMSTANDIGHEDEN

1.

J&S omschrijft zichzelf als “een professioneel agentschap dat diensten van bemiddeling en consultancy levert binnen de voetbalindustrie, geldig geregistreerd bij de Koninklijke Belgische Voetbalbond (KBVB)”.

KVO is de vennootschap achter de gelijknamige voetbalclub. Sinds het seizoen 2013-14 treedt de club aan in de hoogste Belgische voetbalklasse, 'Profvoetbal A1' of ook wel 'Jupiler Pro League' genoemd.

2.

Op 2 april 2019 ondertekenden J&S en KVO de Dading waarop de eis van J&S is gesteund.

Luidens de Dading regelt deze geschillen die tussen J&S en KVO waren ontstaan omtrent zes overeenkomsten die eerder tussen J&S en KVO waren afgesloten (de “oorspronkelijke overeenkomsten”).

De eerste van deze overeenkomsten dateert van 28 oktober 2015, de twee laatste werden ondertekend op 16 augustus 2017.

In vijf van deze overeenkomsten had J&S zich tegenover KVO ertoe verbonden om ten behoeve van KVO “juridische, fiscale, administratieve en sportieve en psychologische bijstand te verlenen” aan telkens een speler van KVO.

In de andere overeenkomst had J&S zich ertoe verbonden om aan KVO bijstand te verlenen “bij de onderhandelingen, in naam en voor rekening van KVO,” over de transfer van een van de hierboven bedoelde spelers van een andere club naar KVO.

Geen van deze oorspronkelijke overeenkomsten werd ondertekend door de speler.

De facturen voor de vergoedingen die in deze overeenkomsten ten voordele van J&S waren bedongen en die in 2016 en 2017 vervielen, werden door KVO betaald.

De eerstvolgende vervaldag was 15 september 2018. Van de facturen die op die dag vervielen, betaalde KVO enkele wel en andere niet.

Aldus had KVO een totaal bedrag van 535.000 euro betaald (excl. btw), wat door KVO niet wordt tegengesproken.

Facturen die na 15 september 2018 vervielen, werden niet betaald, behoudens de betalingen die nog volgden na de door J&S ingeroepen dadingen.

3.

J&S stelt dat KVO haar eind 2018 vroeg om een afbetalingsplan met het oog op het bekomen van haar proflicentie voor het seizoen 2019-2020.

Op 23 januari 2019 zou dan volgens J&S een eerste dading afgesloten zijn tussen J&S en KVO met een afbetalingsplan voor wat nog krachtens de oorspronkelijke overeenkomsten zou verschuldigd zijn.

J&S legt de tekst van deze dading neer als haar stuk 1. Dit stuk werd echter niet door KVO ondertekend.⁴

De tekst vermeldt dat KVO zich ertoe verbindt om tot slot van alle rekeningen een globaal bedrag van 665.000 euro aan J&S te betalen.

---

⁴ De conclusies van KVO maken geen melding van deze door J&S ingeroepen dading. Tijdens de zitting van 18 november 2020 betwistte KVO dat zij deze dading had ondertekend. J&S repliceerde dat zij over een door KVO ondertekend exemplaar beschikte, maar dat exemplaar werd niet neergelegd.

Volgens artikel 2.1.a van de bedoelde tekst zou KVO daarvan 150.000 euro moeten betalen uiterlijk op 15 februari 2019.

Als stuk 2 legt J&S een kopie neer van een uittreksel van de bankrekening van KVO. Dat uittreksel vermeldt de debitering van de rekening van KVO met 150.000 euro op 14 februari 2019, ten voordele van “J&S BVBA”. Het uittreksel vermeldt eveneens: “DADING BETALING VAN 15/02/2019”.

Volgens artikel 2.1.b van dezelfde tekst zou KVO een tweede schijf van 150.000 euro moeten betalen op uiterlijk 1 maart 2019, indien KVO tegen dan een bepaald bedrag aan uitgaande transfers zou hebben gerealiseerd.

In haar conclusies stelt J&S dat deze voorwaarde werd vervuld.

Als haar stuk 3 legt J&S een uittreksel van een bankrekening op haar naam neer volgens hetwelk de rekening op 28 februari 2019 werd gecrediteerd met 150.000 euro ingevolge een overschrijving door KVO met als mededeling: “AFLOSSING CFR DADING KV OOSTENDE”.

4.

Op 11 maart 2019 schrijft KVO in een mail aan J&S dat zij *“de resterende bedragen [moet] kunnen uit de exploitatie 19/20 halen, anders krijgen wij onze licentie niet rond.... Ons nieuw voorstel zou dan ook zijn om de resterende 365 k in 3 keer te kunnen afbetalen”* (stuk 4 van J&S).

De schuld van KVO vormde een probleem voor het verkrijgen van een licentie voor het seizoen 2019-2020 indien zij in de loop van het jaar zou moeten betaald worden. Vandaar het belang voor KVO om een schuldherschikking te bekomen.

5.

Op 2 april 2019 werd de Dading ondertekend. KVO betwist niet dat de dading namens haarzelf werd ondertekend. Zij stelt wel dat de dading nietig is.

De voorafgaande beschouwingen van deze Dading vermelden de twee bovengenoemde betalingen van 150.000 euro (punt 5) en ook dat KVO niet langer betwist dat nog een saldo in hoofdsom van 365.000 euro aan J&S verschuldigd is (punt 7.a).

Luidens artikel 1 van de Dading verbindt KVO zich om het bedrag van 365.000 euro te betalen als volgt:

- 165.000 euro op uiterlijk 15 juli 2019
- 100.000 euro op uiterlijk 15 juli 2020
- 100.000 euro op uiterlijk 15 juli 2021.

Artikels 2 en 3 van de Dading bedingen voorwaarden waaronder het saldo ineens opeisbaar wordt en/of intresten en schadevergoedingen verschuldigd zijn.

Artikel 3.c bepaalt inzonderheid dat de nog verschuldigde bedragen ineens opeisbaar worden indien het aandeelhouderschap van KVO voor meer dan 25% wijzigt.

6.

Op 3 april 2019 vond de zitting van de Licentiecommissie van de KBVB plaats en KVO bekwam haar licentie op 10 april 2019.

Op 11 juli 2019 betaalde KVO de eerste schijf van 165.000 euro (stuk 6 van J&S), zodat volgens de Dading nog 200.000 euro verschuldigd bleef.

7.

In het voorjaar van 2020 vond KVO een nieuwe investeerder die de meerderheid van haar aandelen zou overnemen.

Op 11 maart 2020 verzocht de toenmalige raadsman van KVO aan de raadsliden van J&S dat J&S zou afzien van de toepassing van artikel 3.c. van de Dading: door de overname door de nieuwe investeerder zou anders het door KVO nog verschuldigde bedrag van 200.000 euro ineens opeisbaar worden.

8.

J&S deed afstand van de toepassing van die clause in twee officiële brieven van haar raadsliden, respectievelijk van 30 maart en 29 april 2020.

KVO betaalde de schijf van 100.000 euro die volgens de Dading verviel op 15 juli 2020, niet.

Op 31 juli 2020 zonden de raadsliden van KVO een aangetekende ingebrekestelling voor het resterende bedrag van 200.000 euro.

J&S stelt dat KVO op deze ingebrekestelling niet reageerde. Het bewijs van het tegendeel werd niet geleverd.

KVO stelt dat zij begin augustus 2020 van J&S een factuur van 250.000 euro ontving wegens de beweerde aanbreng door J&S van de nieuwe investeerder van KVO. Daarvoor zou KVO vanwege de raadsliden van J&S eveneens een ingebrekestelling hebben ontvangen.

Daarop zond KVO op 10 augustus 2020 aan de raadsliden van J&S de volgende brief (stuk 23 van KVO):

"Geachte Meester,

Wij hebben uw schrijven inzake de ingebrekestelling tot betaling van factuur nr. 19/34 van uw cliënt J&S International Football Management in goede orde ontvangen.

De factuur van uw cliënt wordt betwist.

J&S heeft in het dossier rond de overname geen enkele prestatie geleverd die het bedrag van € 250.000,00 EUR kan rechtvaardigen. De heer [naam] heeft de raadsman van de club op de hoogte gebracht dat hij een geïnteresseerde kandidaat kende (PMG) en heeft de club met deze partij in contact gebracht; Verder is geen enkele noemenswaardige prestatie geleverd. Er werd toen geen commissieovereenkomst gesloten.

Uiteindelijk is in maart wel een commissiecontract gesloten onder extreme druk. De dadingovereenkomst die eerder was gesloten met J&S voorzag namelijk in een clause dat de gehele som onmiddellijk opeisbaar werd in geval het aandeelhouderschap van KVO voor meer dan 30% zou wijzigen. De Licentiecommissie van de Voetbalbond eiste dat de club een schrijven kon voorleggen waarin J&S International Football Management afstand deed van deze clause anders zou er geen proflicentie worden toegekend.

Die toegeving wou J&S International Football Management enkel doen wanneer zij een commissie zou krijgen voor het aanbrengen van PMG. De club kon toen niet anders dan dit contract tekenen. Een bedrag van € 250 000,00 EUR voor nauwelijks een prestatie mist elke economische logica.

Bij gebrek aan prestatie en vrije wil van de club eertijds om het contract te tekenen, betwist de club dan ook deze factuur.

Ondertussen voert de club ook een onderzoek naar de transfers die in het verleden gebeurd zijn door de heer [naam] als [functie] van de club en waarbij J&S International Football Management als tussenpersoon is opgetreden. Er is namelijk een ernstig vermoeden van belangenvermenging nu de heer [naam] onmiddellijk na zijn carrière als [functie] aan de slag is gegaan bij J&S International Football Management. Tot dit onderzoek afgelopen is, zal de club geen enkele betaling meer uitvoeren.

Uw schrijven werd overhandigd aan onze raadsman die nog uitgebreider op uw ingebrekestelling zal antwoorden. "

9.

Op 17 augustus 2020 vroeg J&S aan de beslagrechter in de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, om bewarend beslag onder derden te leggen tegen KVO.

De beslagrechter stond het beslag toe bij beschikking van 20 augustus 2020. Het beslag werd gelegd op 21 augustus 2020.

KVO tekende derdenverzet aan en het beslag werd opgeheven bij beschikkingen van 2 september en 10 november 2020.

10.

Op 28 augustus 2020 diende J&S bij het BAS haar verzoek tot arbitrage in.

11.

Op 8 september 2020 heeft KVO bij de onderzoeksrechter in de rechtbank van eerste aanleg van West-Vlaanderen, afdeling Brugge, tegen J&S en anderen een klacht met burgerlijkepartijstelling neergelegd wegens valsheid in geschrifte en gebruik van valse stukken (art. 196 en art. 197 Sw.), afpersing (art. 468 en art. 470 Sw.) en misbruik van vennootschapsgoederen (art. 492bis Sw.) (stukken 31 en 32 van KVO).

De klacht wegens valsheid in geschrifte en gebruik van valse stukken slaat onder meer op de Dading en op elk van de oorspronkelijke overeenkomsten.

IV. BEOORDELING:

IV.1. DE BEVOEGDHEID VAN HET BAS

J&S acht het BAS bevoegd op grond van artikel 6 van de Dading:

“Elk geschil met betrekking tot de geldigheid, de interpretatie of de uitvoering van onderhavige dading, wordt uitsluitend en definitief beslecht door het Belgisch Arbitragehof voor de Sport (“BAS”) te Brussel volgens het BAS-reglement met keuze van 1 enkele arbiter als panel en het Nederlands als taal.”

KVO stelt dat de Dading, met inbegrip van de geciteerde arbitrageclausule, nietig is.

Het arbitragecollege stelt vast dat de Dading door KVO ondertekend werd en derhalve is er prima facie een arbitrageclausule die het BAS bevoegd maakt.

Artikel 19.3 van het arbitragereglement van het BAS bepaalt in dat geval :

Indien, niettegenstaande een prima facie geldige arbitrageovereenkomst, één van de partijen één of meer excepties opwerpt betreffende het bestaan, de geldigheid of de

draagwijdte van de arbitrageovereenkomst, doet het arbitragecollege uitspraak over zijn eigen bevoegdheid.

Het arbitragecollege stelt vast dat KVO de bevoegdheid van het college niet betwist voor zover het gaat om het verzoek van KVO om deze zaak samen te voegen met zaak 215/20 en het verzoek van KVO om de procedure op te schorten tot wanneer uitspraak zal zijn gedaan over de strafklacht van KVO.

Deze verzoeken aan het arbitragecollege houden uiteraard in dat KVO het arbitragecollege daarvoor bevoegd acht.

Het middel van gebrek aan rechtsmacht van het arbitragecollege wordt door KVO in haar conclusies dan ook ingeroepen in ondergeschikte orde, na het middel van samenvoeging en het middel van schorsing van de procedure.

Deze twee middelen betreffen de organisatie van de procedure en daarover moet uiteraard beslist worden vooraleer het geschil zelf wordt behandeld.

Het arbitragecollege verklaart zich in ieder geval bevoegd om uitspraak te doen over de vraag van KVO tot samenvoeging van onderhavige procedure met de zaak 215/20 en de vraag van KVO om de behandeling van deze zaak 216/20 op te schorten tot wanneer definitief uitspraak zal zijn gedaan over de klacht van KVO door de strafrechter.

De beslissing over de bevoegdheid van het arbitragecollege om over de grond van de zaak te oordelen wordt op dit ogenblik aangehouden: deze bevoegdheid zal worden beoordeeld samen met het oordeel over de geldigheid van de Dading en van de arbitrageclausule.

IV.2. DE VRAAG TOT SAMENVOEGING MET ZAAK 215/20

KVO vraagt in haar conclusies aan het arbitragecollege om de zaak 215/20 en deze zaak 216/20 samen te voegen.

Zaak 215/20 werd voor het BAS ingeleid tegen KVO op verzoek van een andere voetbalmakelaar. Deze procedure werd in het Frans aanhangig gemaakt.

Zaak 215/20 steunt op een dading tussen die andere voetbalmakelaar en KVO. Die dading werd ook ondertekend op 2 april 2019 en betreft andere “oorspronkelijke overeenkomsten” dan deze die aan de Dading in onderhavige zaak zijn voorafgegaan.

De argumenten van KVO

KVO stelt dat zaken 215/20 en 216/20 ontegensprekelijk samenhangend zijn om, samengevat, de volgende redenen :

- de vorderingen in het kader van zaak 215/20 en zaak 216/20 zijn allebei gericht tegen KVO en gebaseerd op dadingen die op dezelfde dag, 2 april 2019, zijn ondertekend en inhoudelijk zeer vergelijkbaar zijn;
- er kan slechts een beslissing worden genomen over de al dan niet geldigheid van de dadingen na een finale uitspraak van de strafrechter over de strafklacht met burgerlijke partijstelling van KVO die ook gericht is tegen de eiseres in zaak 215/20;
- J&S is ontstaan uit de vennootschap die eiseres is in zaak 215/20 en zij werken nauw samen als makelaar;
- J&S en de eiseres in zaak 215/20 hebben steevast, sinds 2018 tot op de dag van vandaag, dezelfde strategie gehanteerd en de handen in elkaar geslagen om die strategie kracht bij te zetten;
- J&S en de eiseres in zaak 215/20 werden en worden hierbij steeds door hetzelfde advocatenkantoor vertegenwoordigd;
- J&S en de eiseres in zaak 215/20 hebben allebei op dezelfde dag en op basis van een nagenoeg identiek verzoekschrift aan de beslagrechter gevraagd om bewarend beslag ten laste van KVO te leggen;
- J&S en de eiseres in zaak 215/20 hebben zich volgens de beslagrechter beiden bezondigd aan ongehoorde druk en zelfs aan "*tergend en roekeloos*" beslag;
- J&S en de eiseres in zaak 215/20 hebben vervolgens op dezelfde dag een verzoek tot arbitrage neergelegd bij het BAS. Die procedures zijn "tot op vandaag" op dezelfde manier verlopen en daarbij zijn dezelfde vragen gerezen;
- om mogelijke tegenstrijdige beslissingen in beide zaken, die in grote mate over dezelfde discussie gaan, te vermijden, is het aangewezen beide procedures samen te voegen. Dit is ook vanuit proceseconomisch oogpunt aangewezen, nu de verdere behandeling van beide zaken samen kan verlopen.

De argumenten van J&S

J&S verzet zich tegen de samenvoeging om, samengevat, volgende redenen:

- bij beslissing van 17 september 2020 heeft de plaatsvervangend Voorzitter van de arbiters van het BAS het verzoek reeds afgewezen, waardoor dit punt derhalve reeds definitief werd beslecht;
- de argumenten die KVO in haar conclusies aanvoert, zijn identiek aan die waarover de plaatsvervangend Voorzitter van de arbiters van het BAS zich heeft uitgesproken;

- beslissingen omtrent samenvoeging vallen op grond van art. 21.1 van het arbitragereglement van het BAS onder de uitsluitende bevoegdheid van de Voorzitter van de arbiters en niet onder die van het benoemde arbitragecollege.

Oordeel van het arbitragecollege

Het arbitragereglement bepaalt omtrent de samenvoeging het volgende :

Artikel 4.1.g:

Tot de bevoegdheden van de “Voorzitter van de Arbiters” behoren:

...

g) het bevelen van de samenvoeging van geschillen;

Artikel 21 :

1. Indien meerdere overeenkomsten die het arbitragebeding van het BAS bevatten, aanleiding geven tot geschillen die samenhangend of onsplitsbaar zijn, kan de “Voorzitter van de Arbiters” de samenvoeging ervan bevelen, waar nodig na raadpleging van de partijen.

De “Voorzitter van de Arbiters” benoemt het arbitragecollege dat uitspraak moet doen over de samengevoegde geschillen.

2. Samenvoeging kan niet bevolen worden wanneer reeds een voorbereidende of definitieve beslissing is genomen.

Op 17 september 2020 nam de plaatsvervangend Voorzitter van de arbiters de volgende beslissing :

“Ik stel vast dat de verzoekende partijen de interdependentie tussen de twee zaken betwisten (met name omdat ze betrekking hebben op verschillende partijen en gebaseerd zijn op andere overeenkomsten en feiten).

Daarnaast werden beide procedures in een andere taal opgesteld en een wijziging van de taal van de procedure kan niet worden opgelegd aan [eiseres in zaak 215/20] of aan J&S IFM.

Tenslotte bepaalt artikel 8 van het arbitragereglement van het BAS dat de taal van de arbitrageprocedure het Nederlands of het Frans is. Een tweetalige procedure kan derhalve aan partijen niet worden opgelegd.

Dit verzoek tot samenvoeging zal derhalve niet worden ingewilligd”;

Aldus heeft de instantie die door het arbitragereglement van het BAS als daarvoor bevoegd is aangewezen, over de vraag tot samenvoeging beslist, en dient de vraag van KVO aan het arbitragecollege te worden verworpen.

KVO heeft luidens haar brief van 22 september 2020 uit de reactie van de plaatsvervangend Voorzitter van de arbiters op de kritiek van KVO op bovengenoemde beslissing afgeleid dat de plaatsvervangend Voorzitter van de arbiters niet definitief over de samenvoeging zou beslist hebben.

Deze reactie van de plaatsvervangend Voorzitter van de arbiters van 18 september 2020 luidt als volgt :

“Wat betreft het verzoek om beide procedures samen te voegen ben ik van mening dat, vanaf het moment dat de samenhang tussen beide zaken betwist is, het niet aan mij is om in te gaan op de grond van de zaak om na te gaan of beide geschillen moeten worden samengevoegd, met als onvermijdelijk gevolg een ingreep in de bevoegdheid van het arbitragecollege.”

Het arbitragecollege leest deze reactie als volgt : om zijn beslissing over de samenvoeging te kunnen nemen, mag de plaatsvervangend Voorzitter van de arbiters niet de grond van de zaak onderzoeken. Dat impliceert niet dat zijn beslissing van 17 september 2020 voorlopig was en dat het arbitragecollege een andere beslissing zou kunnen nemen.

Dit arbitragecollege acht zich alleszins niet bevoegd om te beslissen dat een ander arbitragecollege, meer bepaald het arbitragecollege in de zaak 215/20, ook onderhavige zaak zal behandelen. Dat college werd samengesteld door de partijen in de zaak 215/20 voor een arbitrageopdracht die door de partijen wordt bepaald en die niet op beslissing van dit arbitragecollege kan uitgebreid worden met onderhavige zaak. Bovendien zou een Nederlandstalige zaak toegevoegd worden aan een zaak die in het Frans wordt gevoerd.

Het is volgens het arbitragecollege ook een zaak van goede rechtsbedeling dat de bevoegdheid tot samenvoeging aan de Voorzitter van de arbiters wordt voorbehouden :

- in theorie zou dit arbitragecollege kunnen bevelen dat zaak 216/20 wordt samengevoegd met zaak 215/20 zodanig dat het arbitragecollege in de zaak 215/20 beide zaken zou moeten behandelen, terwijl het arbitragecollege in de zaak 216/20 ook een verzoek tot samenvoeging zou kunnen krijgen en dan ofwel zaak 216/20 samenvoegen met zaak 215/20 zodanig dat dit arbitragecollege beide zaken zou moeten behandelen (in beide gevallen ontstaat dan nog een probleem inzake de taal van de procedure) ofwel de samenvoeging weigeren.
- aan de Voorzitter van de arbiters komt in geval van samenvoeging ook de bevoegdheid en de taak toe om een nieuw arbitragecollege te benoemen dat de samengevoegde zaken zal behandelen. Indien een arbitragecollege tot samenvoeging zou beslissen, kan de Voorzitter van de arbiters alsnog weigeren om een nieuw arbitragecollege te benoemen, bijvoorbeeld na overleg met het arbitragecollege of de partijen in de andere zaak.

- de Voorzitter van de arbiters kan nagaan of in een van de betrokken procedures een voorbereidende of definitieve beslissing werd genomen. Luidens artikel 21.2 van het arbitragereglement sluit zulke beslissing samenvoeging uit.

IV.3. DE VRAAG TOT OPSCHORTING VAN DE PROCEDURE

KVO heeft op 8 september 2020 bij de onderzoeksrechter in de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, een klacht met burgerlijkepartijstelling neergelegd wegens valsheid in geschrifte en gebruik van valse stukken (art. 196 en art. 197 Sw.), afpersing (art. 468 en art. 470 Sw.) en misbruik van vennootschapsgoederen (art. 492bis Sw.) (stukken 31 en 32 van KVO). Die klacht is gericht tegen J&S en andere personen.

KVO vraagt dat de procedure voor het arbitragecollege wegens deze klacht wordt opgeschort op grond van artikel 4, eerste lid, van de wet van 17 april 1878 houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van strafvordering (hierna: “artikel 4 V.T.Sv.”).

Deze bepaling luidt als volgt:

De burgerlijke rechtsvordering kan tezelfdertijd en voor dezelfde rechters vervolgd worden als de strafvordering. Zij kan ook afzonderlijk vervolgd worden; in dat geval is zij geschorst, zolang niet definitief is beslist over de strafvordering die vóór of gedurende de burgerlijke rechtsvordering is ingesteld, in zoverre er gevaar bestaat voor onverenigbaarheid tussen de beslissing van de strafrechter en die van de burgerlijke rechter en onverminderd de uitzonderingen uitdrukkelijk bepaald door de wet.

Deze bepaling is van openbare orde (Cass., 23 april 1997, *Arr.Cass.* 1997, 481; Cass., 12 december 2001, *Arr. Cass.*, 2001, 2174).

De burgerlijke vordering in de zin van deze bepaling is de vordering “welke betrekking heeft op de punten die gemeenschappelijk zijn met genoemde strafvordering en waarover derhalve niet in tegenspraak met de over deze laatste rechtsvordering gewezen beslissing mag worden gevonnist” (Cass., 22 mei 1975, *Arr. Cass.*, 1975, 1006).

Onder verwijzing naar talrijke rechtspraak, formuleert J&S het als volgt (blz. 48-49 van haar conclusies):

- *het adagium “le criminel tient le civil en état” veronderstelt dat de feiten die aan de basis liggen van de aantijging voorgelegd aan de burgerlijke rechter, geheel of gedeeltelijk, diegene moeten zijn die aan de basis liggen van de instelling van een publieke vordering; en*
- *dit adagium geldt niet wanneer de latere strafrechtelijke beslissing waarschijnlijk niet in strijd is met de beslissing van de burgerlijke rechter, noch enige invloed heeft op de uitkomst van het geschil dat daadwerkelijk bij deze laatste aanhangig werd gemaakt.*

Deze regel geldt ook in arbitragezaken.

De vraag is derhalve of de vordering van J&S voor het arbitragecollege punten bevat die ook ter beoordeling staan van de strafrechter, zodat er gevaar voor onverenigbaarheid is mocht het arbitragecollege daarover uitspraak doen.

Over zulke gemeenschappelijke punten kan het arbitragecollege pas uitspraak doen na de beslissing van het strafgerecht en zonder daarmee in tegenspraak te komen (Cass., 22 mei 1975, *Arr. Cass.*, 1975, 1006).

Ter beantwoording van de vraag worden hierna de vordering van J&S voor het BAS en de strafklacht van KVO nader onderzocht.

De vordering van J&S voor het BAS

1.

De vordering van J&S steunt op de Dading van 2 april 2019 en alleen op die Dading.

Onder randnummer 16 van haar verzoek tot arbitrage verwijst J&S naar de arbitrageclausule in artikel 6 van de Dading om het arbitragecollege bevoegd te achten voor dit geschil.

Deze clausule luidt als volgt:

“Elk geschil met betrekking tot de geldigheid, de interpretatie of de uitvoering van onderhavige dading, wordt uitsluitend en definitief beslecht door het Belgisch Arbitragehof voor de Sport (“BAS”) te Brussel volgens het BAS-reglement met keuze van 1 enkele arbiter als panel en het Nederlands als taal.”

Ook uit de andere hiervoor relevante overwegingen in het verzoek tot arbitrage blijkt dat de arbitrage enkel gaat over een eis tot betalen die steunt op de Dading van 2 april 2019 (door J&S in haar conclusies “Tweede Dading” genoemd).

Onder randnummer 17 van haar verzoek stelt J&S: *“Het is derhalve ontegensprekelijk dat J&S voorliggend geschil tegen KVO kan voorleggen aan het BAS, gebaseerd op artikel 6 van de Tweede Dading, welke een arbitrageovereenkomst in de zin van artikel 1681 Ger. W. uitmaakt”*.

Onder randnummers 18 tot 21 verwijst J&S exclusief naar de “Tweede Dading” voor de regeling van diverse aspecten van de arbitrage: toepasselijk recht, aanduiding van de arbiter, taal van de arbitrage, confidentialiteit.

Onder randnummer 15 schrijft J&S: *“Op heden blijft KVO in gebreke de onder de Tweede Dading aan J&S te betalen som van tweehonderdduizend Euro (€200.000), incl. BTW, te betalen”*.

J&S berekent het bedrag van haar eis op basis van de “Tweede Dading”: randnummers 3, 15, 33 tot 37 en 40.

Hieruit volgt dat, onder voorbehoud van de betwisting door KVO van de geldigheid van de Dading en de daarin opgenomen arbitrageclausule, het arbitragecollege enkel aangezocht werd en bevoegd is voor geschillen met betrekking tot de geldigheid, de interpretatie of de uitvoering van de Dading van 2 april 2019.

Het arbitragecollege werd niet aangezocht om eisen of geschillen te behandelen die voortkomen uit de overeenkomsten die aan de Dading van 2 april 2019 voorafgaan – de zogeheten onderliggende overeenkomsten en de door J&S bedoelde “Eerste Dading” - en waarvan de (destijds resterende) rechtsgevolgen het voorwerp zijn van de Dading van 2 april 2019. Daarbij is het zonder belang of die overeenkomsten al dan niet een arbitrageclausule bevatten die het BAS bevoegd maakt voor geschillen daaromtrent.

2.

Nu het arbitragecollege door J&S werd verzocht om te oordelen over een eis die uitsluitend gebaseerd is op de Dading van 2 april 2019, moet het arbitragecollege nagaan of de beoordeling van die eis een oordeel inhoudt over punten die ook aan het oordeel van de strafrechter werden voorgelegd.

De eerste vaststelling is uiteraard dat de vordering van J&S tot betaling van 200.000 euro (hoofdsom) steunt op de Dading: J&S stelt dat KVO zich in deze Dading tot betaling van dat bedrag heeft verplicht.

Van haar kant vraagt KVO dat de Dading wordt nietig verklaard (blz. 77, beschikkend gedeelte van de syntheseconclusie van KVO).

KVO stelt dat de Dading nietig is, inzonderheid wegens:

a) Geweld

In haar syntheseconclusie (blz. 30-38) somt KVO een aantal feitelijke omstandigheden op die volgens haar aantonen dat haar toestemming met geweld werd verkregen. Op die grond vordert zij de nietigverklaring van de Dading, met inbegrip van het daarin vervatte arbitragebeding, waardoor dan de vordering van J&S zou moeten worden afgewezen.

Zij stelt daarbij (blz. 38 van haar syntheseconclusie) dat dezelfde omstandigheden het misdrijf van afpersing in de zin van artikels 468 en 470 van het Strafwetboek uitmaken waarvoor zij klacht indiende.

b) Ongeoorloofd voorwerp

Op blz. 52 van haar syntheseconclusie stelt KVO dat de Dading betrekking had op zes overeenkomsten die eerder tussen J&S en KVO waren afgesloten (“onderliggende overeenkomsten”).

Vijf van die overeenkomsten betroffen de begeleiding door J&S van spelers D, G, N, O en S van KVO, de zesde sloeg op de transfer van een van die spelers van een andere ploeg naar de ploeg van KVO. Op grond van die overeenkomsten had J&S diverse facturen aan KVO gericht, waarvan een aantal werden betaald. De Dading bevat een regeling voor de betaling van wat J&S nog verschuldigd achtte.

KVO bespreekt elk van die overeenkomsten op blz. 53 tot 70 van haar syntheseconclusie. Zij stelt dat er van begeleiding van de spelers geen sprake was en dat de vergoedingen die ten gunste van J&S waren bedongen in feite verdoken en buitensporige commissielonen waren voor de transfer van de spelers. KVO betoogt vervolgens dat de overeenkomsten voor de begeleiding van de spelers valsheid in geschrifte, gebruik van valse stukken en misbruik van vennootschapsgoederen uitmaken, waarvoor zij klacht met burgerlijke partijstelling heeft neergelegd. KVO acht die overeenkomsten ook in strijd met het Vlaams decreet betreffende de private arbeidsbemiddeling van 10 december 2010, waarvan KVO stelt dat het van openbare orde is.

KVO besluit dat de onderliggende overeenkomsten en de facturen die op grond daarvan aan KVO werden gericht, in strijd zijn met de openbare orde en derhalve absoluut nietig (blz. 57 van haar syntheseconclusie).

De strafklacht van KVO bij de onderzoeksrechter

1.

In haar klacht bij de onderzoeksrechter (stuk 31 van KVO) stelt KVO dat de Dading van 2 april 2019 een vals stuk is:

“De volgende stukken (allen -sic- handelsgeschriften) maken valsheid in geschriften uit:” (aanhef bovenaan blz. 23 van de klacht)

...

“Dadingsovereenkomst van 2 april 2019 tussen J&S en KVO.” (blz. 39 van de klacht)

Op dezelfde plaats in de klacht omschrijft KVO de valsheid van de Dading als volgt:

“Ze vermeldt allerlei vorderingen op basis van de valse facturen van J&S aan KVO voor de spelers [hier volgen de volledige namen van bovengenoemde spelers D, G, N, O en S] zoals uiteengezet in dit overzicht. Ze vormt derhalve valsheid in hoofde van J&S en de heer [naam].”

KVO vermeldt als haar “effectief nadeel” vanwege de door haar aangeklaagde valsheid:

“Deze dadingsovereenkomst lag aan de basis van betalingen voor totaal (sic) van 465.000 EUR en een bijkomend geschil voor een bedrag van EUR 200.000 in hoofdsom (ex nalatigheidsintresten en kosten).”

Het genoemde bedrag van 200.000 euro waarover een “bijkomend geschil” bestaat is de vordering van J&S in deze procedure.

2.

In de klacht worden ook elk van de vijf onderliggende overeenkomsten waarop de Dading slaat plus telkens de facturen die J&S op grond van de onderliggende overeenkomsten aan KVO richtte, valse stukken genoemd:

- contract en facturen betreffende speler D.: blz. 31 van de klacht
- contract en facturen betreffende speler G.: blz. 36-37 van de klacht
- contract en facturen betreffende speler N : blz. 32 van de klacht
- contract en facturen betreffende speler O: blz. 33-34 van de klacht
- contract en facturen betreffende speler S: blz.24-25 van de klacht.

Op blz. 41 van de klacht stelt KVO:

“J&S en de heer[naam] gebruikten de onrechtmatige en valse dading van 2 april 2019 teneinde KVO tot betaling te dwingen van EUR 465.000 en een geschil te starten voor een totaal bedrag van EUR 200.000 in hoofdsom.”

Als argument voor het ingeroepen “bedrieglijk opzet of oogmerk om te schaden”, bestanddeel van het misdrijf van gebruik van valse stukken, roept KVO op dezelfde plaats in:

“Deze dadingsovereenkomst lag aan de basis van betalingen voor totaal (sic) van 465.000 EUR en een bijkomend geschil voor een bedrag van EUR 200.000 in hoofdsom (ex nalatigheidsintresten en kosten).”

Het genoemde bedrag van 200.000 euro waarover een geschil bestaat is de vordering van J&S in deze procedure.

Op blz. 40 van de strafklacht wordt het versturen van de facturen op grond van de onderliggende overeenkomsten – facturen waarvan de klacht stelt dat zij vals zijn, zie hierboven - aangemerkt als gebruik van valse stukken.

3.

In haar klacht bij de onderzoeksrechter stelt KVO dat de Dading van 2 april 2019 bovendien het resultaat van afpersing is:

“Uiteindelijk kon KVO dus niet anders dan toe te geven aan de afpersing. Dit gebeurde op 2 april 2019 door het ondertekenen van twee “dadingen”⁵ met J&S en [naam] waarbij KVO toestemde in een betalingsregeling (stuk 42 en 45⁶)” (blz.19)

“deze dadingen zijn vodjes papier die door afpersing werden bekomen” (blz. 19)

“De gedragingen van J&S, de heer [naam] en [andere namen] met het oog op het bekomen van de dadingen van 2 april 2019 ... maken afpersing uit.” (blz. 42)

Op blz. 50 van haar strafklacht roept KVO als haar door de aangeklaagde misdrijven veroorzaakte schade, de *“onverschuldigde betalingen krachtens de valse dadingsovereenkomst van 2 april 2019”* in en als mogelijke schade het *“bedrag van de vordering van J&S op basis van de onrechtmatige dading (nog hangende), EUR 200.000 te vermeerderen met kosten, nalatigheidsintresten, en bedragen waarvan is afstand gedaan, indien toegekend door het BAS, terug te vorderen van J&S [en drie anderen].*

4.

Gelet op de klacht wegens valsheid van de dading en de middelen van nietigheid van de Dading die KVO in dit geschil inroept, bestaan er gemeenschappelijke punten tussen de strafvordering en de vordering voor het arbitragecollege waardoor het gevaar bestaat voor onverenigbare beslissingen zoals bedoeld in art. 4 V.T.Sv.

Het komt aldus aan de strafrechter toe om te beslissen of de Dading waarop de vordering van J&S in dit geschil rust een vals stuk is, of daarvan gebruik werd gemaakt en ook of de Dading tot stand gekomen is door afpersing.

Het oordeel van de strafrechter over het al dan niet bewezen zijn van de bestanddelen van deze misdrijven is naar redelijke verwachting bepalend voor het oordeel van dit arbitragecollege over de middelen van nietigheid van de Dading die KVO in dit geschil inroept.

Het arbitragecollege acht het onmiskkenbaar dat de strafrechter en het arbitragecollege verschillend zouden kunnen oordelen over deze punten en over alle daarmee samenhangende feitelijke elementen die voor het arbitragecollege kunnen ingeroepen worden ter staving van de beweerde nietigheid van de Dading, mocht het arbitragecollege daarover nu uitspraak doen.

Het arbitragecollege oordeelt dat de toepassingsvoorwaarde van artikel 4 V.T.Sv., namelijk het gevaar voor onverenigbaarheid tussen de respectieve beslissingen, vervuld is.

---

⁵Op dezelfde dag werd een andere dading ondertekend tussen KVO en een derde.

⁶Deze nummering verwijst naar stukken die KVO bij haar strafklacht voegde.

De bijkomende argumenten van J&S tegen de toepassing van artikel 4 V.T. Sv.

1.

J&S vraagt het arbitragecollege om artikel 4 V.T.Sv. alsnog niet toe te passen met het argument dat het indienen van de strafklacht louter dilatoir is (blz. 30-48 en 50-51 van de conclusies voor J&S).

Het arbitragecollege is zich ervan bewust dat de snelheid van de procedure een belangrijke reden is om voor arbitrage te kiezen (daarbij noterend dat KVO in casu inroept dat zij *niet* voor arbitrage heeft gekozen en de geldigheid van het arbitragebeding betwist).

Wanneer gevraagd wordt om de arbitrageprocedure op te schorten, moet zulke vraag afgewogen worden tegen het vereiste van de spoed die arbitrage kenmerkt en die door de partijen (of althans de eisende partij) rechtmatig wordt verwacht.

Zulke afweging kan er echter niet toe leiden dat artikel 4 V.T.Sv., dat van openbare orde is, niet wordt toegepast ook al zijn de toepassingsvoorwaarden daarvan vervuld, om de reden dat anders de arbitrageprocedure te lang zou duren.

Hierboven werd door het arbitragecollege aangenomen dat in deze zaak het gevaar voor tegenstrijdige beslissingen bestaat, en zelfs zeer duidelijk is.

Dat is een voldoende, en tegelijk ook dwingende grond om de procedure op te schorten, gelet op het dwingend karakter van artikel 4 V.T.Sv..

Het arbitragecollege verwijst hierbij naar volgend arrest van het Hof van Cassatie (7 februari 2013 C.12.0158.F/3):

“Wanneer een onderzoek wegens valsheid en gebruik van valse stukken is geopend met betrekking tot een stuk waarop de burgerlijke rechtsvordering is gegrond, dient de burgerlijke rechter de uitspraak over de voor hem ingestelde burgerlijke rechtsvordering aan te houden zolang de strafrechter niet definitief uitspraak heeft gedaan, zelfs als aangevoerd wordt dat de strafvordering niet gegrond is en de klacht een verdragingsmanoeuvre is.

Het arrest stelt vast dat de eiseres bij een onderzoeksrechter klacht met burgerlijkepartijstelling tegen de verweerster heeft ingediend “wegens valsheid in geschriften en gebruik van valse stukken, met betrekking [tot de schuldbekentenis die de verweerster tot staving van haar vordering aanvoert]”, en dat er tegen de verweerster een strafdossier is geopend.

Het arrest, dat weigert de uitspraak over de gegrondheid van de vordering aan te houden, op grond dat “de klacht van [de eiseres] prima facie alleen maar een buitenvervolginstelling tot gevolg kan hebben en dus tot geen enkele correctionele beslissing kan leiden, in tegenstelling tot de burgerlijke beslissing die in deze zaak gewezen zal worden”, doet uitspraak over de gegrondheid van de strafvordering en schendt derhalve artikel 4 van de wet van 17 april 1878.”

Hiermee is bevestigd dat het feit alleen dat er een strafklacht werd neergelegd wegens valsheid van het stuk waarop de vordering van J&S voor het arbitragecollege steunt, namelijk de Dading van 2 april 2019, het arbitragecollege dwingt om zijn uitspraak over de vordering aan te houden.

Het arbitragecollege heeft niettemin goed nota genomen van de argumenten van J&S om te stellen dat de strafvordering een dilatoir maneuver is van KVO:

- het tijdstip van het indienen van de klacht, nl. 8 september 2020, zijnde tien dagen nadat J&S haar verzoek tot arbitrage had ingediend op 28 augustus 2020 (blz. 31- 32 van de conclusies van J&S);
- de beschuldigingen in de klacht zijn volledig ongegrond: J&S betoogt omstandig en gemotiveerd waarom volgens haar de door KVO in haar klacht geuite beschuldigingen ongegrond zijn (blz. 32-42);
- de door KVO ingeroepen feiten leveren niet de strafrechtelijke kwalificaties op die KVO in haar klacht inroept: blz. 43- 48.

Het is duidelijk dat het arbitragecollege geen uitspraak kan doen over de vraag of de opmerkingen van J&S omtrent het dilatoir karakter gegrond zijn: de beoordeling daarvan houdt immers een beoordeling in van de inhoud van de klacht met burgerlijkepartijstelling, en dat oordeel is voorbehouden aan de strafrechter.

De vraag of de strafklacht en de vraag tot opschorting van de procedure een dilatoir maneuver uitmaken of zelfs, zoals J&S ook stelt, een onrechtmatig gebruik van de strafvordering ten behoeve van particulier belangen om een arbitrageprocedure te verlammen, kan bijgevolg op dit ogenblik niet beantwoord worden. Het antwoord op die vragen hangt in hoge mate af van het gevolg dat aan de strafklacht zal worden gegeven door de daartoe bevoegde gerechtelijke instanties. Zodra het resultaat van de strafklacht gekend is, kan J&S alsnog handelen als naar recht mocht zij in dat resultaat de bevestiging zien van haar stelling dat er sprake is van misbruik van de strafprocedure en/of onrechtmatig verstoren van de arbitrageprocedure.

J&S kan daartoe bijdragen door haar volledige medewerking te verlenen aan de strafprocedure, zodat deze zo snel mogelijk kan afgesloten worden.

2.

Volledigheidshalve overweegt het arbitragecollege nog het volgende.

Alhoewel zij op diverse plaatsen in haar conclusies aanvoert dat KVO de nietigheid van de Dading niet kan inroepen omdat zij de Dading heeft erkend door haar voor een deel uit te

voeren door betalingen te doen, roept J&S die beweerde erkenning niet in als een argument tegen de opschorting van de procedure in toepassing van artikel 4 V.T.Sv.⁷.

Derhalve hoeft het arbitragecollege met de bewering als zou van de nietigheid afstand zijn gedaan, geen rekening te houden bij de beoordeling van de toepassing van artikel 4 V.T.Sv.

Ook al zou het dat wel doen, zou dat het oordeel van het arbitragecollege omtrent de toepassing van artikel 4 V.T.Sv. niet wijzigen.

KVO betwist dat zij de wil had om afstand te doen van de mogelijkheid zich op de nietigheid te beroepen (syntheseconclusie, blz. 39, randnummer 35).

Een uitspraak over die betwisting hangt zowel af van feitelijke omstandigheden die door de strafrechter al dan niet bewezen kunnen verklaard worden in het kader van de strafklacht over de valsheid van de dading en de dading als resultaat van afpersing, als van de mogelijkheid als zodanig om afstand te doen van een nietigheid die voortvloeit uit feiten die volgens de strafklacht een misdrijf uitmaken. Het gevaar voor onverenigbaarheid tussen de beslissing van de strafrechter en die van het arbitragecollege blijft dan onverminderd aanwezig.

* * *

Het arbitragecollege beslist derhalve om onderhavige procedure op te schorten.

IV.4. DE ARBITRAGEKOSTEN

Gelet op de beslissing om de procedure op te schorten, wordt de beslissing over de kosten aangehouden tot de uitspraak over de grond van de zaak.

V. BESLISSING:

OM DEZE REDENEN,

Het arbitragecollege aangesteld volgens het Reglement van het Belgisch Arbitragehof voor de Sport

---

⁷Op blz. 31 roept J&S de beweerde erkenning wel in als feitelijk element ter ondersteuning van haar argument dat alleen al uit het tijdstip waarop de strafklacht van KVO werd ingediend, blijkt dat de klacht louter werd ingediend om deze arbitrageprocedure te vertragen.

- verwerpt het verzoek tot samenvoeging met zaak 215/20;
- schort de procedure voor het overige op tot wanneer door de bevoegde instantie definitief uitspraak zal zijn gedaan over de strafvordering ingevolge de klacht met burgerlijkepartijstelling van KVO tegen J&S van 8 september 2020 en de meest gereede partij deze beslissing aan het BAS zal hebben meegedeeld; de procedure zal dan op verzoek van de meest gereede partij hervat worden volgens de richtlijnen van het arbitragecollege;
- houdt de beslissing over de kosten aan.

Deze arbitrale uitspraak is gedaan te Brussel op de zetel van het Belgisch Arbitragehof voor de Sport op 18 december 2020.

Jeroen PINOY
Cellebroedersstraat 13
2800 Mechelen

Philippe VERBIEST
O.L.V.-Broedersstraat 3
3300 Tienen

Marinus VROMANS
Veemarkt 70
2800 Mechelen

Lid

Voorzitter

Lid